



baptistu vēstnesis



Varbūt man vienam tā šķita, bet šī ziema pagāja ļoti ātri. Tikko vēl bija Ziemassvētki, un nu jau aprīlis ir klāt. Mēs visi gaidām pavasari, jo tas ir laiks, kad daba atplaukst, dienas kļūst gaišākas, siltākas, un arī cilvēki (vismaz mūsu platuma grādos) sāk atplaukt. Ceru, ka ne tikai fiziski mēs atplaukstam, bet arī emocionāli un garīgi. Un ceru, ka arī mūsu vēlme kalpot atplaukst.

Maniem vecākiem ir dārzniecība, un pavasaris ir aizņemtākais laiks gadā. Laika nav gandrīz nekam, jo katra diena tiek pavadīta, aktīvi strādājot siltumnīcā, kurā tiek sēts un stādīts. Darba ir tik daudz, ka pat mazdēliem (Markam 7 gadi un Stefanam 5 gadi) ir jābrauc ciemos palīgā. Darba ir daudz un reizēm par daudz, taču mani vecāki zina, - ja viss netiks rūpīgi sagatavots pavasarī, tad vasarā un rudenī raža nebūs. Tādēļ tiek paciests nogurums un *atlocītas* rokas, lai smagi strādātu. Arī mums, draudzēm, vajadzētu to ņemt vērā. Iespējams, ka vienai daļai no mums ziema ir bijusi tāda mierīgāka, bet tagad varam *atlocīt* rokas, saskaņāt iespējas un ķerties pie darba. Taču svarīgi ir, ka mēs ne tikai aktīvi rosāties, bet

darām to mērķtiecīgi. Jo mērķis nav būt aktīvam, bet saprast, kas ir Dieva dota iespēja, un to izmantot. Prieks, ka viena no tādām iespējām, ko mūsu draudzes izmanto un aktīvi iesniedz projektus, ir sadarbība ar Oklahomas draudzēm. Arī šī ir sava veida augsnes sagatavošana cerībā, ka tuvāko gadu laikā mēs varēsim baudīt labus augļus mūsu draudzēs un pilsētās. Pavasarī mēs sāksim uzņemšanu Baltijas Pastorālajā Institutā. Nepalaidīsim garām arī šo iespēju. Iespējams, ka tieši Tavs pamudinājums kādu brāli iedrošinās uzsākt mācības BPI jau šajā rudenī. Neatliksim labas iespējas un darbus uz pēdējo brīdi.

Bībelē ir rakstīts: "*Ko sēsi, to pļausi*". Atvērsim acis, ieraudzīsim iespējas, nebaidīsimies sēt, *atlocīsim* rokas un ķersimies pie darba.

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos

Misijas draudzes mācītājs

Viņš atspirdzina manu dvēseli...

PSALMS 23:3

Šīs frāzes svarīgākais vārds ir Viņš, t.i., Dievs. Tā kā Dievs, mūsu Radītājs un Glābējs, dara atspirdzināšanu, tad uzlabot vai meklēt citu atspirdzināšanu nav gudri.

Mēs visi alkstam pēc tik personīgām attiecībām ar Dievu, kā Dāvids to izsaka šajā psalmā.

Dāvids zināja, ko nozīmē būt ticīgam, bet tai pašā laikā būt izsīkumā un nespēkā. Arī ticīgs cilvēks piedzīvo tādas brīžus. Tad pats Dievs ir Tas, kas atspirdzina cilvēku.

Psalmā lasām to, kā Dāvids ilgojās pēc Dieva: „*Kā briedis brēc pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele brēc, ak, Dievs, pēc Tevis! Mana dvēsele slāpst pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva. Kad es nokļūšu tur, kur es varēšu parādīties Dieva vaiga priekšā?*” (Ps. 42:2-3)

Psalms 23:2-3 ir kā atbilde tam, kāpēc Dāvids slāpst pēc Dieva, – jo Dievs ir Tas, kas viņu pabaro, padzirda un atspirdzina.

Dāvids pats bija gans, tāpēc piedzīvoto Dieva labvēlību salīdzināja ar laba gana rūpēm par savām avīm. Dāvids zināja, ka tad, kad kāda no aitām ir kaut kur iekritusi, vēl sliktāk – ar kājām gaisā, tad aintai tas ir dzīvības un nāves jautājums, proti, gana palīdzība tās „atjaunošanā” uz takas vai ganību vietas.

Jēzus Kristus ir labais gans visiem, kas Viņam tic (Jāņa ev. 10. nod.). Tāpēc arī mēs šodien varam sacīt, ka mums netrūks nekas.

Ir kristieši, kas augstprātīgi noskatās uz tiem, kas krituši izmisumā un neziņā, pārmetot viņiem ticības trūkumu vai negarīgumu.

Protams, tas viss var sekmēt nonākšanu izmisumā, tomēr, kā Bībele rāda, tas nav nekas nedabīgs, ka mēs kādreiz atrodamies „apakšā”. Tas var notikt tāpēc, ka uz kādu brīdi esam nolaiduši skatu no Dieva un pievērsušies kam citam. Tas var būt saistīts arī ar to, ka mūsu dzīvē ir ienākūšas kādas lielas bēdas un pārdzīvojumi, varbūt nopietna slimība. Tas var būt arī nogurums aktīvā kalpošanā. Tas var būt arī uzbrukums mums no velna vai cilvēkiem mūsu ticības dēļ. Būdami vāji, mēs nonākam nospiebtā paguruma stāvoklī, kad mums ir vajadzīgs atspirdzinājums.

No kurienes mēs ceram saņemt glābšanu? Kas mūs „atspirdzinās”? Vai to ceram iegūt mājās vientulībā? Skalā pasākumā? Atkarībā? Aizņemtībā? Lielā atbildībā? Daudzas no tām lietām var būt bēgšana no dvēseles nospiebtības stāvokļa atziņas vai pat augstprātība, ka es jau to visu saprotu un zinu veidus, kā tikt ar to galā. Šajā psalmā skaidri pateikts, ka tikai Dievs spēj patiesi atspirdzināt mūsu dvēseli.

Veids, kā Jēzus atspirdzina mūs, ir caur Dieva vārdu. „*Tā Kunga likumi ir pilnīgi un atspirdzina dvēseli.*” (Ps19:7) Tieši tie paši divi vārdi kopā, kas Psalmā 23:3, proti,

dvēsele un atspirdzina. Klāt vēl nāk frāze: „*Tā Kunga likumi ir pilnīgi...*” Lai ikdienā mēs saņemtu turpinošu spēku dzīvot kristīgu dzīvi, mums ir jāuzņem Dieva vārds un tam jāpaklausa.

Savukārt klausoties Dieva vārdu ar ticību, mēs turpinoši tiekam piepildīti ar Svēto Garu. „*Vai tad nu Tas, kas jums sniedz Garu un jūsos dara brīnumus, to dara ar bauslības darbiem vai ar ticības sludināšanu?*” (Gal. 3:5).

Ne visi cilvēki, kas nāk saskarē ar Dieva vārdu, tiek atspirdzināti. Ir vajadzīga ticība – bezspēcīga, paļāvīga ticība uz Dievu, kad uzklusām Dieva vārdu, lai Svētais Gars mūs spētu caur to piepildīt un stiprināt. „... *kas paļaujas uz To Kungu, tie dabū jaunu spēku, tā ka viņiem aug jaunas spārnus vēdas kā ērgļiem, ka viņi skrien un nepieķūst, ka viņi iet un nenogurst.*” (Jes. 40:31)

1. Dievs ir Tas, kas mums ļauj piedzīvot brīžus, kuros mūsu vienīgā cerība ir Dievs. Ap. Pāvils raksta pārsteidzošus vārdus par sevi: „*Pēc mūsu pašu domām, bijām jau nāvei lemti, tā ka vairs nepaļāvāmies paši uz sevi, bet uz Dievu, kas uzmodina mirušos.*” (2. Kor. 1:9) Gandrīz vai liekas, ka viņš līdz tam nepaļāvās uz Dievu! To zina Dievs, kam bija jānotiek, lai Pāvils nonāktu pie šīs atziņas. Bet nekas jau nenotiek bez Dieva ziņas. „*Jūs piemeklējīs vēl tikai cilvēciģs pārbaudījums; Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest.*” (1. Kor. 10:13)

2. Katrs Dieva atspirdzināšanas darbs iekļauj mūsu līdzdalību: dvēseles pārmeklēšanu, izvērtēšanu, jaunus apņēmienus. Dievs vienkārši nepaceļ mūs, kā cilvēks salasa kritušus ābolus; Dievs mūs paceļot māca. Dievs vēlas, lai mēs saprotam savu nespēku un saucam līdzīgi Pāvilam: „*Es, nožēlojamais cilvēks! Kas mani izraus no šīs nāvei lemtās miesas?*” (Rom. 7:24) Un Dievs arī vēlas, ka mēs iedrošinājumu atrodam Kristū: „*Pateicība Dievam mūsu Kungā Jēzū Kristū! Tā nu es ar savu prātu kalpoju Dieva bauslībai, bet ar savu miesu grēka bauslībai. Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas.*” (Rom. 7:25; 8:1) Šāda pieredze kristietim ir daudzvērtīga. Un patiesi prieks ir vienmēr atrast savu spēku un vērtību Jēzū Kristū.

3. Turpinošā pieredze Jēzus atspirdzinošajā darbā tuvina mūs lielākai Dieva godības ieraudzīšanai. Kad esam viņa apakšā, tad var rasties jautājums par to, vai Dievs palīdzēs? Kad palīdzēs? Vai tiešām mēs gribēsim atstāt to grēku, atkarību, aktivitāti, kura ir šķērslis mūsu svētdzīvei? Bet tikai pēc tam, kad Dievs mūsos ir paveicis savu kārtējo atspirdzināšanas darbu, mēs saprotam, cik mazs ir bijis mūsu ticības

skats uz Dievu, cik maz esam apjautuši Dieva lielumu un vēlmi mūs tuvināt Sev.

Lūkas evanģēlijā lasām: „*Uz farizeju jautājumu, kad nākšot Dieva valstība, Viņš tiem atbildēja: „Dieva valstība nenāk ārīgi redzamā veidā. Nevarēs arī sacīt: redzi, šie viņa ir vai tur, - jo, redziet, Dieva valstība ir jūsu vidū.*”” (Lūk. ev. 17:20-21) Varbūt arī mēs līdzīgi jautājam: „Kad? Kad Tu, Dievs, valdīsi pār šo vai citu jomu manā dzīvē?” Un Jēzus pēc katras atspirdzināšanas mums palīdz pārliecināties: „*Dieva valstība ir jūsu vidū,*” proti, Jēzus personā.

Katra mūsu nomiršana sev un katra Dieva godības plašāka ieraudzīšana apstiprina Jēzus mācītās lūgšanas piepildīšanu: „*Lai nāk Tava valstība...*” (Mateja ev. 6:10).

4. Jēzus atspirdzināšanas darbs un tā nepieciešamība mūsu dzīvē pastiprina mūsu pārliecību par to, ka Jēzus vienīgais ir Kungs. Viņš valda pār mums, mūsu dzīvi un apstākļiem, mūsu garīgām vajadzībām un izaugsmi, – pār it visu. Pirmkārt, mēs varam būt droši, ka Dievs savu darbu novedis līdz galam: „...*būdam pārliecināti, ka tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.*” (Fil. 1:6) Otrkārt, kristīgajā dzīvē augot, mēs piedzīvojam, ka viss, kas esam un kas mums pieder, tiek pakļauts Viņa valdīšanai. Piem., augot kopā ar draudzi, mēs kļūstam arvien pilnīgāki mīlestībā (Ef. 4:16); mūsu domāšana tiek izmainīta (Rom. 12:2); materiālo vērtību lietošanas veids iegūst mūžības vērtību (1. Tim. 6:17-19).

5. Tieši tāpat, kā daudzu citu Jēzus īpašību iepazīšana iesākas šeit un dod „priekšgaršu” tam, kas sagaida mūs mūžībā, tā arī dvēseles atspirdzināšana šeit ievēd pārliecībā par to lielo galējo atspirdzinājumu, kuru mēs baudīsim mūžībā. „*ES ESMU augšāmcelsšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam!*” (Jāņa ev. 11:25-26) Šie Jēzus vārdi rāda, ka kopā ar Jēzu mēs dzīvosim mūžīgi. Un kopā ar Jēzu mēs sākam šeit baudīt to, ko Viņš mums dod (ko saņemam Viņā) un turpināsim to baudīt mūžībā. Mūžības Valdnieka iepazīšana ievēd arvien lielākā mūžības iepazīšanā, kas jau ir sākusies.

„*Viņš atspirdzina manu dvēseli...*” Šiem vārdiem ir liela un plaša nozīme. Dzīvot ar Jēzu, kas atspirdzina mūsu dvēseli, nozīmē dzīvot mūžības ceļā.

„*Pārbaudi mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadī mani pa mūžības ceļu!*” (Ps.139:23-24)

SANITA GRAUDIŅA
PITRAGA DRAUDZE

Intervija ar Valteru Siksnu, Baltijas Pastorālā institūta 1. kursa studentu

Pastāsti par savu ģimeni, kurā tu uzaugi!

Es esmu uzaudzis kristīgā ģimenē Priekulē, kura ir netālu no Lietuvas robežas. Bērībā braucu uz latviešu baptistu draudzi Lietuvā – Ilaikos. Tā ir draudze, kurā kā bērns uzauga mans tēvs. Mani vecāki tur joprojām turpina kalpot, tur dzīvo mana omīte. Ģimenē man mācīja lūgt Dievu, lasīt Biblii. Esmu kristietis jau piektajā paaudzē, redzu, ka svētība mūsu ģimenei nāk līdzī. To vēlos nodot tālāk arī savā ģimenē. Man ir viens vecāks brālis. Mans tēvs ir aktīvs Ilaiku draudzes loceklis, pēc vajadzības vada dievkalpojumus, runā svētrunas. Šo draudzi apmeklēju līdz 15 gadu vecumam, bet nebiju sapratis, kāpēc mani vecāki iet uz baznīcu, kāpēc man tur ir jāiet. Es braucu, jo vecāki lika braukt. Bija kādas reizes, kad svētdienas rītos tēloju, ka es guļu vai arī, ka esmu slim, lai varētu palikt mājās skatīties televizoru, jo negribējās braukt uz dievkalpojumu, kur visi runā lietuviski un es nesaprotu svētrunas. Taču es braucu arī pie savas otras omītes uz Liepāju, viņa apmeklēja Liepājas Pāvila draudzi. Viņa ņēma mani līdzī uz kora mēģinājumiem, un es pat dziedāju kori. Tur es gāju arī svētdienskolā. Vakaros omīte man dziedāja bērnu dziesmas. Es ticēju, ka Dievs ir, ka Viņš atbild uz lūgšanām, jo pats to biju piedzīvojis, taču man nebija personīgas attiecības ar Viņu.

Kas notika pēc tam?

Sāku ietekmēties no vienaudžiem, man likās, ka man jādzīvo tāpat kā viņiem – jāiet uz ballītēm, jāmelo vecākiem, jādara mulķības. Un tad kādā ballītē es *salūzu*. Man bija 16, bet es aizdomājos par to, kāds tēvs es varēšu būt saviem bērniem. Mans tēvs bija mans paraugs, es redzēju, ka viņš mil mani un mammu, viņš bieži izrādīja žēlastību pret mani, kad man vajadzēja saņemt sodu. Es arī gribēju būt tāds. Pasaule gribēja redzēt mani citādāku, bet es tāds negribēju būt. Pēc šādām pārdomām es taisījos prom no tās ballītes, bet neparko nevarēju piederināt savu skuteru, ar kuru biju atbraucis. Es biju samelojis tēvam, ka esmu aizbraucis pie sava brālēna, tāpēc man vajadzēja nokļūt pie viņa. Tajā brīdī es izmisis teicu Dievam – ja Tu palīdzēsi man tikt mājās, es kalpošu Tev! Un es uz pirmo piederināju skuteru! Atceros, ka braucu lēni, laukā bija rasa, un seja man bija slapja. Es nevaru izskaidrot, kāpēc manī notika tādas pārmaiņas, – ticu, ka Svētais Gars tajā brīdī strādāja pie manis. Nākamajā rītā zināju, ka brauks tēvs, jo bija svētdiena. Viss nokārtojās, es biju savā vietā. Gribēju

noskaidrot, kas bija noticis skuteram. Atskrūvēju, konstatēju, ka bija izkususi svece, kas tikpat kā nekad nenotiek.

Pēc nedēļas es aizgāju uz Priekules baptistu draudzi. Jautāju mācītājam Mārcim Zivertam, vai tur notiek darbs ar jauniešiem, kur var mācīties par Dievu. Viņš teica, ka pagaidām vēl nenotiek. Aptuveni pēc 4 mēnešiem bija kāds pielūgsmes vakars, kur, pieceļoties kājās, lūgšanas laikā varēja pieņemt Jēzu kā Kungu. To es arī darīju. Es sāku iet uz jauniešu vakariem. Jauniešus vadīja Filips Baumanis, no kura varēju daudz mācīties. Sāku kalpot ar maziem darbiņiem – palīdzēju novākt galdus, mazgāju traukus, kārtoju lietas pēc pasākumiem. Ticēju, ka, darot mazos darbus, Dievs dos arī lielākus. Pēc gada, 2013. g. 17. martā kristījos Priekules draudzē. Tajā gadā izgāju visus trīs *BPI DRAFTS* nometnes līmeņus – Ziemas *DRAFTS*, vasarā uz 1. un 2. līmeni, bet uz 3. līmeni jau braucu ar komandu. Nākošā gadā *DRAFTA* nometnē biju jau kā vecākais brālis jeb vadītājs. Pēc vasaras *DRAFTA* nometnēm oktobrī kļuva par jauniešu vadītāju. Mācījos jauniešu vadītāju skolā, ko rīko *Jauniešu virzība*. Nometnē lūdzu Dievu par to, vai tā ir Viņa griba, ka es vadu jauniešus, un vai man iet uz BPI.

Par ko tu gribētu kļūt?

Man ir kāds sapnis, ko es gribētu īstenot. Es vēlētos kļūt par ugunsdzēsēju. Bērībā daudz laika pavadīju ugunsdzēsēju depo, jo mans tēvs bija ugunsdzēsējs. Redzēju, kā tēvs to dara, un man tas likās kaut kas īpašs. Es gribētu palīdzēt cilvēkiem izšķirošos dzīves brīžos, riskēt un arī fiziski glābt cilvēku dzīvības, ne tikai garīgi. Nezinu, vai Dievs tā gribēs. Manuprāt, tā ir ideāla profesija, ko var apvienot ar garīgu darbu, jo ir brīvas dienas.

Vai tu atceries kādu spilgtu atgādinājumu, kurā Dievs tevi ir pasargājis?

Kādā svētdienas dienā pēc dievkalpojuma Ilaikos mēs ar brālēnu gribējām pabrukt ar *golfinu*, kas stāvēja pie omītes garāžā. Izstūmām no garāžas tieši zem apmēram simtgadīgas liepas. Auto nevarēja piederināt. Pasaucu tēvu, lai konstatē, kas par lietu. Es gāju atpakaļ mašīnā, lai darbinātu, blakussēdētāja durvis palika atvērtas, brālēns bija pagājis sāņus. Šķietami ne no kā sacēlās vētra, – dzirdēju, kā vecā koka zars, kas bija milzīgs, nolūzt un uzkrīt virsū atvērtajām durvīm, salokot tās. Es pateicos Dievam, ka ar mani nekas nenotika, ka esmu vesels. Jo tas notika aptuveni metru no manis. Nekas nenotika arī manam brālēnam un tēvam. Dievs parādīja savu varenību, ka Viņš var mūs pasargāt.

Kā tu nonāci BPI?

Tas sākās *BPI DRAFTS* nometnēs. Tur es



Valters Siksnas

iepazīnos ar kādiem vīriem no BPI. Vienā no nometnēm Kaspars Šterns mums lika domāt par 3 mērķiem, ko gribam sasniegt viena gada laikā. Es apsēdos pie koka un jautāju Dievam par to, ko Viņš grib, lai es izdaru nākamajā gadā. Es uzrakstīju kādus 50 mērķus un, atskatoties pēc gada, sapratu, ka no tiem tikai kādi 3 nav piepildījušies. Dievs darīja savu darbu! Man bija divi jautājumi Dievam – vai Tu gribi, lai es darbojos ar jauniešiem Priekulē un vai man iet uz BPI? Atbildi saņēmu vēlāk, kad uz mūsu draudzi bija atbraukuši draugi no Amerikas draudzes. Pēdējā dienā, pirms došanās prom, pie manis pienāca viens amerikāņu vīrs un teica – man šķiet, ka tev jāiet mācīties par mācītāju, un es tev varētu atmaksāt skolas maksu. Es sapratu, ka tā ir atbilde no Dieva, ka tas ir mans acinājums. Tajā laikā es mācījos 10. klasē un jau zināju, ka, pabeidzot vidusskolu, iešu uz BPI. Piedomāju pie mācību priekšmetiem, kuri man noderēs. Tas bija mans mērķis, un es tiecos pretī tam. Man nebija šaubu par to, jo zināju, ka Dievs mani uz to vada. Mana ģimene un draugi, kuri bija kristieši, visi mani atbalstīja šajā lēmumā un mani iedrošināja. Protams, bija kādi, kas uzskatīja, ka vispirms ir jāiegūst kāda profesija un dzīves pieredze, bet es uzskatu, ka es to visu varu iegūt, mācoties BPI. Es saprotu, ka pagaidām, iespējams, nevaru aizsniegt cilvēkus, kuri ir strādājoši, jo es pats vēl neesmu strādājis.

Reiz jautāju tēvam, kādi ir augļi tavam ugunsdzēsēja darbam? Viņš atbildēja – mēs esam piecus cilvēkus nokristījuši. Dievs ir varens! Jebkurā vietā mēs varam būt par gaismu.

Kāda loma tavā dzīvē ir Priekules draudzei?

Priekules draudze man ir kā ģimene. Ir kādi cilvēki, kas mani atbalsta, es ticu, ka kādi lūdz par mani. Draudze mani atbalsta finansiāli. Es reizi mēnesī sludinu Priekulē, viņi man uztic vadīt kādus pasākumus. Tikko organizēju Jaunā gada sagaidīšanu draudzē. Priekules draudze man ir kā mājas, kur es varu arī realizēt kādus savus sapņus,

ieceres, idejas. Priekules draudze ir man par svētību, un es ceru, ka varu būt arī viņiem par svētību.

Ko tu līdz šim esi ieguvis, mācoties BPI?

Par to varētu stāstīt stundām ilgi! Man katra diena ir ieguvums, nav tādas dienas, kad es tur aizietu pa tukšo. Līdz šim es neesmu izlaidis nevienu dienu, un katrā dienā es kaut ko iegūstu no jauna. Man katra diena ir kā piedzīvojums, kur es varu sastapt Dievu. Mums ir tik dažādi lektori ar savu dzīves piemēru un pieredzi. Viens no pēdējā laika lielākajiem ieguvumiem bija klausīties Bila Zīpa lekcijas. Viņš runāja par 7 garīgās dzīves principiem, mācīja mums, kā būt labākiem vadītājiem savā ģimenē, draudzē. Man ļoti patīk mācība par sludināšanu. Pēc tās es sapratu – ko un kā es esmu mācījis jauniešus savā draudzē. Paldies, ka Dievs viņus ir sargājis! Es sapratu, cik bieži biju skaidrojis Rakstus, pielikdams klāt savas domas pēc savas saprašanas, vilcis lietas ārpus konteksta. Taču tas nav tas, ko Dieva Vārds māca. Manuprāt, tā svarīgākā atziņa ir tā, ka, lasot Dieva Vārdu, vajag skatīties, kas tur rakstīts, lai neko lieku *neielasītu* tajā, kā es bieži to biju darījis. BPI man iemāca skatīties uz Bībeli citādi.

Kā tu atpūties un atjaunoies?

Mani Priekulē sauc par *spridzekli*, jo, kur es eju, tur es „spridzinu”! Es nezinu, kāpēc, bet man bieži nav vajadzīga tāda atjaunošanās, jo pati kalpošana mani atjauno. Es domāju, ja es kalpoju ar pareizo motivāciju, tad tā ir arī mana atjaunošanās. Darīt lietas par godu Dievam, jo Viņš mani mīl. Viņš man visu ir devis, un tā rezultāts ir tas, ka es to gribu atdarīt citiem. Ja es to daru pienākuma pēc, tad tas mani beidz nost. Bet tad, kad man vajag atpūsties, es mēģinu gulēt. Man ļoti patīk gulēt. Vasarā ir grūtāk, jo tad ir daudz nometņu, no tā garīgi un fiziski nogurst. Tad konstatēju, ka nav pavadīts regulārs laiks ar Dievu. Sāku to atjaunot, sāku runāt ar Dievu. Aizbraucu pie omītes, kārtīgi paēdu, izguļos, pavadu laiku ar Dievu, pārdomāju Viņa Vārdu, izvērtēju savu motivāciju. Caur to es atjaunojos. Ir reizes, kad satiekos ar draugiem Priekulē, aizejam uz slidotavu, ejam uz kafejnīcu, skatāmies kādu filmu. Daudz pavadu laiku kopā ar jauno Priekules draudzes jauniešu vadītāju Kārli. Ikdienā mani atjauno un palīdz saglabāt fokusu no rīta pavadītais laiks ar Dievu, pārdomājot,

kāpēc es kalpoju, kāpēc studēju. Mani uzlādē cilvēki, būsana kopā ar viņiem, attiecību veidošana. Es negribētu strādāt par grāmatvedi, tas nav mans lauciņš, es neesmu detaļu cilvēks.

Priekules draudzē kopš pagājušā gada septembra praksē ir BPI students Kārlis Kleinhofs...

Kārli es pazīstu jau kādus divus gadus. Esam bijuši kopā *BPI DRAFTS* nometnēs, kopā kalpojuši. Un tad no mūsu mācītāja dzirdēju, ka pie mums sūtīs praksē Kārli. Es teicu - aiziet, ņemam, tas ir riktīgi *kruts džeks!* Man bija laba pieredze, kopā ar viņu kalpojot nometnēs. Viņš var daudz ko darīt, vadīt. Viņam ir laba sirds, viņš man ir kā brālis. Es būtu gatavs dalīties ar viņu savās mantās, nakts vidū dot mašīnu. Dažreiz aicinu viņu kopā paēst. Viņam ir atšķirīga pieredze nekā man. Viņš nāk no jaunu draudžu dibināšanas kopienas. Viņam ir savādāks redzējums, kā vadīt jauniešu darbu. Es biju sapratis, ka jāriko pasākumi, biju tajā, tā kā *iesprūdis*, bet Kārlis pagrieza to no citas puses, ka katram ir vajadzīga kopiena, ģimene. Ikdienā jāpiedzīvo mīlestība, caur to kaut kas nozīmīgs var mainīties. To es biju palaidis garām, jo man nebija tādas pieredzes. Līdz jaunajam gadam palīdzēju viņam sapsrast, kādā situācijā ir Priekules jaunieši, un pēc tam es atdevu viņam vadību.

Kā tu redzi sevi pēc 3 gadiem?

Man bija sapnis, ko es gribētu pēc 5 gadiem. Man patīk plānot savu dzīvi un iztēloties, kāda tā varētu izskatīties. Taču es arī gribu to atstāt Dieva ziņā, kā Viņš to vadīs. Es gribētu pabeigt BPI, pēc tam apprecēties, veidot ģimeni. Varbūt tomēr pirms tam atrast darbu. Es gribētu stabilus ienākumus. Es labprāt gribētu iet atpakaļ uz Priekuli, jo tur ir tik daudz ko darīt un kalpot. Gramzdā ir vajadzība strādāt ar jauniešiem. Kalētos, es ticu, drīz dibināsies draudze. Visapkārt mazajās pilsētās ir vajadzīgs evaņģēlijs. Varbūt es varētu būt otrs sludinātājs draudzē, varbūt ar laiku pārņemt vadību.

Ko tu domā par tiem, kuri pat šķērso visu Latviju, lai pārceltos uz dzīvi un kalpotu pilnīgi svešā vietā?

Esmu par to daudz domājis pēdējā laikā, jo man septembrī būs jāiet praksē. Tas būtu liels izaicinājums, caur to arī piedzīvotu Dievu. Es saprotu tā, ka nevar iet viens, jo

tad ātri pagurst. Tajā draudzē, kur es ietu, ir jābūt mācītājam, kurš mani atbalsta un saprot, ka ir vajadzīgs jauniešu darbs. Man ir vajadzīga komanda, ar ko kopā varu strādāt. Ja Dievs mani aicinās, tad es nestāšos tam pretī un iešu, lai arī tas būtu liels izaicinājums. Arī, ja būtu jāiet dibināt jaunu draudzi. Prakses laikā es varētu piedalīties Jaunatnes apvienībā, jo man sirds deg par jauniešiem. Es gribētu mainīt to, kā tiek vadīti jaunieši. Ļoti bieži ir tā, ka, uzsākoties jauniešu kalpošanai, tā *uzplaukst*, bet pēc kāda laika tā *novīst*. Es sapratu, ka vaina ir tajā, ka mēs neveidojam mācekļus, mēs par maz ieguldām jaunākos puīšos, kuri vēlāk varētu vadīt. Mēs neveidojam jaunus vadītājus. Vadītāja uzdevums ir veidot vadītājus. Laba pieredze man būtu redzēt kopienas darbu.

Vai tev ir kāds atbalsta cilvēks ikdienā?

Es domāju, ka tas ir mans mācītājs Mārcis Ziverts. Kad esmu Priekulē, varu jebkurā laikā viņam zvanīt un parunāt. Otrs cilvēks ir Raimonds Logins, Vīlandes draudzes diakons un jauniešu skolas vadītājs. Viņš ir palīdzējis man augt kā vadītājam, un mēs regulāri tiekamies. Arī Kārlis Kleinhofs.

Ar ko, tavuprāt, BPI atšķiras no citām skolām?

Noteikti ar individuālu pieeju. Man ir neliels runas defekts, pie kā man jāstrādā, un BPI man piedāvā iespējas, palīdz tajā pieaugt. Nav attieksmes, ka visam jāiet pēc plāna, ātrāk un ātrāk, bet tieši notiek apstāšanās un tiek sapsrasts, kas katram studentam ir vajadzīgs. Svarīgi, ka teorija iet kopā ar praksi, piemēram, aptuveni reizi mēnesī ir tā, ka pa nedēļu kaut ko mācāmies un nedēļas nogalē to izdzīvojam. Citās skolās tā bieži pietrūkst.

Ko Baptistu Vēstneša lasītāji var lūgt par tevi?

Vispirms jau to, lai Dievs dod izturību un spēku nepadoties, bet iet uz priekšu. Reizēm ir brīži, kad sāk pietrūkt spēka, bet ir apziņa, ka ir tik daudz darāmā. Lai Dievs man dod skaidrību, kurā prakses vietā es varētu būt visnoderīgākais. Lai nākošā mācību gadā Viņš dotu gudrību, uz ko likt lielāku fokusu, lai tas atstātu vislielāko iespaidu gan paša dzīvē, gan Latvijas kontekstā.

Labais Samarietis

Rīgā atvērts jauns aprūpes centrs “Labais samarietis”, kur tiks sniegta palīdzība cilvēkiem, kas cieš no narkotisko un alkoholisko vielu atkarībām. Centrs atrodas draudzē “Bētele”, “Ielejas”, Garkalnes novads, Amatnieki. Centrs ir atbilde uz daudzām lūgšanām un izveidots, pateicoties Latvijas draudžu un Krievijas labdarības organizācijas “Labais samarietis” sadarbībai un kopdarbam. Jau vairākus gadus cilvēki ar atkarībām brauc ārstēties uz Krieviju, ir daudz grūtību ar vīzām. Tāpēc bija kopīgs lēmums atvērt centru Latvijā. Rehabilitācijas programmas pamatā ir garīga atdzimšana caur zināšanām par Jēzu Kristu, Bībeles studēšana un pilnīga dzīvesveida maiņa.

Centrs tika atvērts sestdien, 12. martā, “Ielejas”, Garkalnes novads, Amatnieki. Centrā var tikt uzņemti 8 cilvēki. Nākotnē tiek plānots atvērt vēl vienu centru ārpus Rīgas.



ANDREJS GOLOBORODKO
GROBIŅAS DRAUDZE

BPI Ziemas DRAFTS 2016

Tikko ieradies mājās, veļas mašīnai mētājot manas netīrās drēbes, es apsēdos pie datora, lai „izliktu uz papīra” to, ko es iepriekšējās divarpus dienās biju piedzīvojis.



Es biju atgriezies no *BPI Ziemas DRAFTA*, kas notika nometņu vietā „Ganības” un pulcināja 38 dalībniekus un 10 vadītājus no visas Latvijas. Šī gada nometnes tēma bija „Mobilizācija”.

Nometne vairāk bija kā salidojums, kur mēs tikām iedrošināti mobilizēties gan savās attiecībās ar Kristu, gan Viņa misijai, uz kuru esam katrs aicināti. Interesanti, tajā dienā, kad ieradāmies, temperatūras stabiņš rādīja aptuveni +5°C. Sniegu, vismaz Kurzemē, mēs nebijām redzējuši gandrīz mēnesi. Iestājoties tumsai, debesis tika atvērtas, un no rīta zemi klāja balta sniega sega. Temperatūra bija nokritusies zem nulles, un Dievs mums bija pasniedzis ziemu uz paplātes. Visas āra aktivitātes varēja notikt sniegā, un nevienam no mums neienāca pat prātā pasminēt par nosaukumu „Ziemas DRAFTS”. Svētdienas pēcpusdienā no sniega vairs nebija ne miņas. Paldies Tev, Kungs, par šo mazo brīnumu!

Bija ļoti iedrošinoši skatīties uz šiem jaunajiem puisiem un redzēt viņus slavējot Kristu un mazajās grupās nožēlojot, kur tie savās dzīvēs nav varējuši pagodināt Dievu ar savu attieksmi, darbiem vai vārdiem. Skatoties uz šo jauno Latvijas paaudzi, mēs, vadītāji, varējām redzēt puīšus, topošos vīrus, kuri agrāk vai vēlāk uzņemsies atbildību un kļūs par vadītājiem savās ģimenēs, draudzēs un darbavietās. *BPI DRAFTS* ir kustība Latvijā, kur jauni vīri savās dzīvēs meklēs Dieva gribu. Un man ir pamats tam ticēt. Nometnē mēs bijām 10 vadītāji. Puse no šiem vadītājiem paši ir bijuši *BPI DRAFTS* dalībnieki pusaudžu gados. Tagad to dzīves ir mainītas, un tie ir jauni sludinātāji, mācītāji un vadītāji.

Taču visvairāk man atmiņā palicis upes krastā stāvošais „Ganību” vientuļais krusts. Krusts, kur tika izlieta Dieva asins sūta mīlestība, lai mūsu grēks tiktu mazgāts balts kā sniegs. Brīnišķīgs atgādinājums par patiesas mīlestības nozīmi, svētdien, 14. februārī – Valentīna dienā.

LĪVIJA GODIŅA
SKA VADĪTĀJA

ENTRUST – UZTICIES!

MĀCEKLĪBA SIEVIETĒM. SIEVIETE KALPO SIEVIETEI.

Jau trešo gadu LBDS Sieviešu kalpošanas apvienība organizē apmācību semināru ar misijas ENTRUST piedāvāto programmu. Tā ietver māceklības principus, lai sieviete pati iesakņotos Kristū un varētu kalpot citām sievietēm individuāli, kā arī iegūt prasmi vadīt mazo grupu.

Iepriekšējo gadu grupas mācīsies tālāk nākamo kursu, taču ir iespēja uzsākt apmācības jaunām dalībniecēm. Mācību kursa īpatnība ir tāda, ka jāmācās jau mājās pirms tikšanās seminārā.

Uz jauno apmācību kursu aicinātas draudžu sievietes (vēlams ar draudzes mācītāja rekomendāciju), kuras apzinās savu spēju pulcināt citas sievietes un pēc apmācības kursa beigšanas ir gatavas apmācīt citas vadītājas gan draudzē, gan misijas vietās.

Pirmā kursa apmācībā iekļautas tēmas:

- Pieaugušo izglītība – pieaugušo vajadzības iepretim skolotāju ieradumiem;
- Kā mācīja Jēzus?
- Kā uzdot pareizos jautājumus?
- Pieaugušo sagatavošana – mērķis un iespējas;
- Mazo grupu vadīšana;
- Semināru plānošana;
- Pavairošanas stratēģijas izveide;
- Perspektīvas nozīme un pārveide.

Mācības notiks divās nedēļās: **no 13. - 16. un no 20. - 23. oktobrim, ceturtdien no 18.00-21.00, piektdien no 9.00-18.00, sestdien no 9.00-18.00, svētdien no 9.00-16.00!**

Rīgā, Lāčplēša ielā 37.

Pieteikšanās līdz 30. maijam.

Mācības notiks angļu valodā, pilna kursa apguve ir 4 gadi. Pieteikšanās un informācija par mācību materiālu un kursa izmaksām LBDS Sieviešu kalpošanas apvienībā, zvanot: 20390979; 26352823 vai e-pasts: marta.kalpo@lbds.lv, livija.latvia@gmail.com

www.entrust4.org/about/our-ministries/wwmt

Piedāvājam draudzēm iespēju mazā grupā apgūt kursu „**Staiģājot ar Kristu**” **latviešu valodā** divas reizes mēnesī. Grupas vadītāja iespēju robežās dotos uz jūsu draudzi, iepriekš par to vienojoties.

LBDS Garīdznieku konference

LBDS GARĪDZNIKU KONFERENCE šogad apvienota ar SEMINĀRU „DRAUDZES VADĪŠANA”. Aicināti visi LBDS garīdznieki un BPI studenti. Savu dalību piesakiet savlaicīgi. Informācijai skatiet plakātu.

Tiksimies 2016. gada 16. aprīlī Rīgā, Lāčplēša ielā 37

“Iztaisnojiet Jenganās rokas un Jodzīgos ceļus un iestaigājiet kājām taisnas takas.” Ebr. 12:12-13

Edgars Godiņš

GB priekšnieks

SEMINĀRS
**DRAUDZES
VADĪŠANA**

DRAUDZES PRIEKŠNIEKIEM,
GARĪDZNIKIEKĀM, VALDES
UN PADOMES LOCEKĻIEM

16. aprīlī 10:00-17:00

Jūsu draudzes ieguvums būs nozīmīgāks un kvalitatīvāks, ja tikšanās reizē piedalīsies vismaz 2-3 draudzes pārstāvji.

Pieteikšanās līdz 11. aprīlim www.lbds.lv/reģistrācija vai daniels.godins@lbds.lv, 26772677
Dalības maksa 10eur. Ja piedalās 2 vai vairāk dalībnieki no vienas draudzes - 7eur/pers.

Norises vieta Rīga, Lāčplēša ielā 37

Reģionālā tikšanās Rīgā Viesītē

SANTA KRAUKLE
"HEBRONA"
(JAUNDIBINĀMĀ DRAUDZE)

INGA KALNIEŠA
VIESĪTES DRAUDZE

Bieži vien pirms došanās uz kādu pasākumu mēs paši sevi radām dažādas ilūzijas par to, kā konkrētajā vietā varētu būt, ko mēs tur darītu un tamlīdzīgi. Šādu priekšstatu veidošana nereti mūs noved pie vilšanās sajūtas. Tieši šī iemesla dēļ uz Reģionālo tikšanos Rīgā es devos ar atvērtu sirdi un bez iepriekš izveidotām ilūzijām.



Tikšanās kopumā bija vērtīga, tā sastāvēja no dažādām daļām, kuru laikā varēja padomāt gan par draudzi, gan sevi personīgi. Manuprāt, ļoti liela nozīme ir dažādībai, kas palīdz draudzes locekļiem tikšanās laikā neiemigt, bet aktīvi līdzdarboties, domājot, analizējot un apspriežoties.

Tikšanās laikā visiem dalībniekiem bija iespēja doties uz nozaru tikšanās *darbniecām*, kur varēja satikt katras nozares pārstāvi un uzzināt, kāda ir situācija katrā draudzē. Es devos uz jauniešu vadītāju tikšanos. Bija interesanti dzirdēt, kā šajā sfērā sokas citām draudzēm. Šajā *darbniecā* varēja smelties dažādas idejas par to, kā efektīvi piesaistīt jauniešus un kur jauniešu vadītāji paši var smelties pieredzi un iespaidus. Arī *darbniecās* vadītājs Kārlis Kārklīšs dalījās savā pieredzē, iespaidos un idejās, kā palīdzēt grūtībās nonākušajām draudzēm.

Katra pieredze ir vērtīga, tu nekad nevari zināt, kas tev dzīvē noderēs. Tas ir iemesls, lai aizstātu sestdienas rīta gulēšanas maratonu ar svētku laiku kopā ne tikai ar savas draudzes pārstāvjiem, bet arī ar citiem brāļiem un māsām Kristū.

Jau otro gadu pēc kārtas mūsu draudzei ir tā lieliskā iespēja rīkot Reģionālo tikšanos un uzņemt viesus no dažādām draudzēm, lai veidotu savā starpā sadraudzību, domātu par kādām lietām, dalītos savā pieredzē un iedrošinātu viens otru. Šogad kopā bijām astoņas draudzes – Viesītes, Jēkabpils, Krustpils, Daugavpils, Rēzeknes, Jaunjelgavas, Ogres un Pļaviņu.

Ar lielisku iespēju šogad iepazīstināja LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, kurš mūs aicināja izteikt savas vēlmes un iespējas iesaistīties projektā sadarbībai ar Oklahomas draudzēm (ASV), lai attīstītu kalpošanu savā draudzē, pilsētā un apkārtnē.

„Bieži vien ir tā, ka mums patīk, ka visu iedot uz „paplātes” un mums nekas daudz nav jādara. Mums vieglāk ir izvēlēties tās ikdienas rutīnas, nevis sākt ko jaunu

vai pieņemt kādu izaicinājumu. Katram mērķim, lai to sasniegtu, vispirms ir mazāki uzdevumi, kas jāizpilda. Ja mēs no paša sākuma uzreiz pildīsim pēdējo uzdevumu, kas ir visgrūtākais un lielākais, tad mums nekas neizdosies, mēs atkritīsim atpakaļ, un būs atkal viss jāsāk no sākuma. Svarīgi ir sākt ar kaut ko mazu, lai pēc tam spētu darīt arī lielākas lietas. Ir arī dažādi uzdevumi, kuru priekšā mēs jūtamies mazi, nevarīgi, bezspēcīgi. Jā, mēs nevaram izdarīt visu, bet ir lietas, uz kurām mums vajag saņemties un to izdarīt”, teica P. Sproģis.

Mēs katrs spējam tik, cik spējam, un ir jāspēj saredzēt mūsu iespējas, pat tad, ja ir jāsāk ar mazām lietām. Kā lielisks piemērs, ar ko dalījās Pēteris Sproģis, ir līdzība par *talentiem*, kas rakstīts **Mateja ev. 25:14-29**. Saimnieks katram strādniekam izdalīja *talentus* pēc viņu spējām. Kādam to bija vairāk, kādam mazāk, bet katram bija tik, cik viņš ir spējīgs ar tiem darboties. Tāpat ir arī kalpošanā draudzē. Tev ir jābūt uzticamam savā draudzē. Ja mēs noliekam malā kādas lietas un necenšamies ar tām darboties, paliekam pie tā, kas ir, un necenšamies neko darīt, lai to pavairotu, tad nekā arī nebūs. Līdzīgi kā ar šiem *talentiem*, ja mums tiek dots, tad ej un izmanto to, pavairo, nevis aproc zemē. Ir ļoti svarīgi, ka mēs nepadodamies. Ar to, kas mums ir, lai mēs ejam uz priekšu un tiecamies uz mērķi, kuru mēs esam nosprauduši.



Būt atbildīgam

Bīskapa Pētera Sproģa runa LBDS Reģionālajā konferencē

Kad vērojam savu dzīvi vai kalpošanu un ieraugām lietas, kuras mums nepatīk, tad **diezgan viegli varam iekrist citu vainošanas ir lamatās.**

Ieraugot kaut ko, kas mūs neapmierina, parasti meklējam cēloni, un viens no vieglākajiem veidiem ir – atrast vainīgo. Tas ir ļoti cilvēciski, un sākās jau ar Ādamu un levu Ēdenes dārzā. Kas ir pirmā lieta, ko cilvēks dara pēc grēkā krišanas, kad Dievs nāk un sauc: „Ādam, kur tu esi?” Viņš prasa atbildību no vīrieša. Cilvēks sāk vainot – viņš vaino sievu, vaino Dievu. Sieva vaino tālāk... Notiek vainas nodošana, nevis atbildības uzņemšanās. Citu vainošana ir kā narkotika. Tā dod iluzoru apmierinātību un uz brīdi

noņem spriedzi. Nav tā, ka tu vienreiz vari novainot visus un tad ķerties pie dzīves. Pēc kāda laika tevī atkal atgriežas neapmierinātība, un tev atkal vajag atrast kādu, ko vainot. Reizēm tas notiek ļoti filigrāni. Domāju, ka kristīgas dzīves praksē citu vainošana reizēm pat var izpausties kā lūgšanas tehnika.

Reiz dievkalpojumā kāds lūdza: „Dievs, Tu redzi šo pasauli, kas iet te garām vienaldzīgi mūsu dievamam, viņi nenāk uz Tavu namu...” Tajā brīdī man bija jādodomā – vai šādās lūgšanās mēs runājam ar Dievu, vai paši ar sevi un apkārtējiem? Kas notika tajā lūgšanā? Mēs pārliedam atbildību uz pasauli. Man bija jādodomā – cik cilvēku šajā pilsētā pamodās, zinot, ka ir tāda baznīca? Cik cilvēkiem ienāca prātā doma, ka viņi varētu aiziet dievamam? Un kāpēc lai viņi tur

gribētu iet? Nevieni ar viņiem nav saticies, nevieni nav runājis, bet “lūgšanas laikā” notiek atbildības uzlikšana šiem cilvēkiem. Ar mums jau viss ir kārtībā! Vai tad nemāk lasīt, uz durvīm taču rakstīts, cikos notiek dievkalpojums, ar mums viss ir kārtībā. Ja viņi nenāk, tā ir viņu vaina.

Citu vainošana degradē cilvēku un izspiež dzīvības dzirksti no viņa. Līdzīgi kā satiekot skolas biedru no pamatskolas, kuru ilgi neesi redzējis, bet zini, ka viņš bija apdāvināts. Viņam labāk gāja matemātikā, angļu valodā, viņu vairāk mīlēja skolotāji, viņš labāk patika meitenēm, viņš labāk spēlēja basketbolu. Liekas, viņam bija labāka starta pozīcija, bet tu satiec viņu un nedaudz pat sabīsties – vai tas ir tas pats cilvēks? Kaut kur viņš sevi ir pazaudējis, palikusi tāda kā čaula, tas cilvēks nav

realizējies. Man šķiet, ka līdzīgi notiek ar citu vainošanu. Kad cilvēks uzkāpj uz citu vainošanas sliekšņiem, pēc laika tu redzi cilvēku, kurš sevi pazaudē. Vainojot citus, mēs viņus varam ievainot, bet sevi iznīcināt.

Ir teiciens: "Ja tu iemācies labi vainot citus, neko citu tev vairs nevajag mācīties." Tas būtībā ir universālākais arods. **Ja gribi dzīvei slīdēt cauri viegli, iemācies labi vainot citus, un tev būs atbilde jebkurai situācijai.**

Blakus šai citu vainošanai ir otra izpausme – **upura tēlošana**. Mēs uzņemamies tādu kā upura lomu – es jau gribētu, bet nevaru. Protams, ir situācijas, kurās mēs ciešam citu dēļ, un ir situācijas, kad citi cieš mūsu dēļ – tā ir daļa no mūsu dzīves, bet tā nevar kļūt par pamatprogrammu, kā mēs kārtojam lietas. Īpaši, ja sevi apzināties lielākā vai mazākā mērā par vadītājiem, par cilvēkiem ar atbildību. Pāvila vēstulē Ebrejiem ir sacīts, ka Kristus vienreiz par visām reizēm nomira kā upuris. Kāpēc? Lai mums nebūtu citi jāpurē un lai mums nebūtu jātēlo upuri. Tā neistā upuru tēlošana savā ziņā ir garīgā brieduma trūkuma pazīme. Kristus tāpēc nāks, lai mūs no tā atbrīvotu – Viņš ir upuris, tev nav jātēlo upuris. Viens upuris jau bijis, viens par visām reizēm. **Un, iespējams, mūsu katra dzīves lielākās izmaiņas slēpjas lēmumā pārstāt vainot citus.** Kad tu pārstāj vainot citus, tev parādās ļoti daudz brīva laika.

Viena no Rakstu vietām, kuru īsumā varam apskatīt, ir Mateja evaņģēlijs 25. nodaļa, sākot ar 13. pantu:

"Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt ne dienu, ne stundu, kurā Cilvēka Dēls nāks. Tas tāpat, kā cilvēks aizceļodams, saaicināja savus kalpus un nodeva tiem savu mantu. Un vienam viņš deva piecus *talentus*, otram divus un trešajam – vienu, katram pēc viņa spējam, un pats tūdaļ aizceļoja."

Jēzus sāk šo līdzību ar vārdiem: "Esiet modrīgi." Viņš to saka, jo norāda, ka vienā brīdī Tas, kurš mums uzticējies visu, nāks atpakaļ. Kas tad var notikt šajā laikā? Ko darīt, kā izpaužas modrība? Tas nav dzīvot satraukumā. Viena no modrīguma izpausmēm ir tā, ka tu nesāc vainot citus. Uzņemies un apzinies savu atbildību. Jo tas var notikt tik nemanot, ka to, ko Dievs tev uzticējies, tu nerealizē, bet sāc vainot apstākļus, vainot citus, pat Dievu. Tāpēc esiet modri, jo citu vainošana, kā arī upuru lomas uzņemšanās piezogas tik nemanot, ka pat brīdī, kad liekas, ka tas uz mani neattiecas, tu jau esi tajā iekšā. Tik viegli. Kungs uztic *talentus*, kas bija liela naudas vienība. Tas bija aptuveni tik daudz, ka tu varētu mierīgi atvērt savu uzņēmumu. Tā ir kā tavas dzīves iespēja, ar to tu vari kaut ko izdarīt, likt savu dzīvi iekšā. Un tad mēs lasām tālāk: "Tūlīt nogāja tas, kurš bija dabūjis piecus *talentus*, darbojās ar tiem un sapelnīja vēl piecus." Atcerieties, viņš dod atbilstoši spējam.

Tas, kurš dabūja piecus *talentus*, tūlīt nogāja, viņš gaidīja iespēju. Viņš saprot – dzīve ir

īsa, un te ir iespēja, man ir idejas, es gribu mēģināt. Ko viņš darīja – viņš darbojās. Man patīk tas vārds – "darbojās". Paliekot pie šī latviskā vārda, tas nozīmē – tu mēģini dažādas lietas, nav tikai viena recepte, bet tu meklē iespējas. Tur ir tas darbīgums, nepadošanās.



Dievs grib redzēt, ka mēs katrs darbojamies ar to, kas mums ir.

Ir sacīts, ka paliks ticība, cerība un mīlestība, bet ko nozīmē dzīvot ticībā, cerībā un mīlestībā? Kāds cilvēks teicis: "Mīlestība – tas ir mūsu avots un mūsu mērķis. Ticība ir tas lēnais process, lēnais ceļš uz mērķi no avota. Un cerība ir iešana uz priekšu par spīti tam, ka tu neredzi, ka ir risinājums un visas atbildes."

Es gribētu teikt, ka tāda dzīve, ko varētu saukt par darbošanos, ir dzīvošana ticībā, cerībā un mīlestībā. Ka ar to, kas tev ir, tu ej uz priekšu, pat ja nezini visas atbildes un visu risinājumu. Tā ir cerība. Ja tev būtu visas atbildes, tev cerība nebūtu vajadzīga. Ticība ir gatavība atrasties uz šī lēnā ceļa. Jo daudzas lietas nenotiek ātri, un tā ir ticība. Mīlestība ir avots, kas dod spēku, mērķis, kas mūs pievelk.

"Viņš darbojās un sapelnīja vēl piecus. Tā arī tas, kas bija dabūjis divus, piepelnīja vēl divus klāt." Varbūt viņš nebija tik spējīgs, bet savā pieejā viņš bija līdzīgs. "Bet tas, kurš dabūja vienu, aizgāja un ieraka zemē, un tā paslēpa sava kunga naudu." Bez steigas, kā izskatās. "Bet pēc ilga laika šo kalpu kungs atnāca un sāka norēķināties ar tiem." Vienu lietu, ko mēs šeit redzam – nav tāda cilvēka, kuram netiek iedots neviens *talents*. Šī līdzība tādu neparedz. Domāju, mēs droši varam to universalizēt un teikt – nav tāda kalpotāja, nav tāda cilvēka, kurš nebūtu dabūjis nevienu. Tāda kategorija netiek paredzēta šajā ļoti svarīgajā dzīves patiesības stundā. Un šī līdzība tiek stāstīta visiem cilvēkiem cauri gadsimtiem, arī mums šodien.

"Pēc ilga laika kungs atnāca un sāka norēķināties ar tiem." Kurš atnāks pirmais, kā jūs domājat? Jūs zināt – tas, kurš pirmais aizgāja. Jo viņam sastapšanās ar Dievu, no šīs līdzības noprotams, nav nekas tāds, no kā viņš baidījies. Viņš ir darbojies un to gaidījis. "Tad atnāca tas, kurš bija dabūjis piecus *talentus*, un atnesa vēl piecus un sacīja: "Kungs, tu man iedevi piecus

talentus, redzi, es sapelnīju vēl piecus." Un viņa kungs sacīja: "Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps, tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu, ieej sava kunga priekā." "

Mēs varētu domāt vairāk, ko šie vārdi nozīmē, bet skaidrs, ka tas ir kaut kas tāds, ko katra dvēsele grib – ka tev ir uzticēts, ka tu esi pareizi ar to rīkojies un saņem Dieva iepriecinājumu.

"Arī tas, kurš bija saņēmis divus *talentus*, atnāca un sacīja: "Kungs, tu man iedevi divus *talentus*, redzi, es sapelnīju vēl divus klāt." Un kungs viņam sacīja: "Labi, tu godīgais un uzticamais kalps, tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu, ieej sava kunga priekā." "

Un skaidrs, ka kunga prieks nav mērāms kā lielāks vai mazāks, tas ir absolūts, un tev nav jābūt pirmajam numuram draudzē, tev nav jābūt apbrīnotam, bez kā citi nevar iztikt, bet **tev jābūt uzticamam**. Ja esi uzticams ar to, kas tev ir, tu saņem absolūtu lielumu – tā Kunga prieku. **Kunga prieks nav proporcionāls tavam kalpošanas amatam un tavai apdāvinātībai.**

"Bet atnāca arī tas, kurš dabūja vienu *talentu* un sacīja," – un tas ir pilnīgi cits stāsts – nevis: "Tu man iedevi vienu un es darbojos, un sapelnīju vēl vienu." Bet viņš saka: "Es pazīstu tevi kā bargu cilvēku, tu pļauj, ko neesi sējis un salasi, ko neesi kaisījis. Es baidījos un aizgāju, un apraku tavu *talentu* zemē, te viņš ir, ņem savu mantu." Kaut ko jau viņš pasaka pareizi, un man šķiet, ka tas, ko viņš pasaka pareizi, ir tikai pašā sākumā – "es baidījos". Man šķiet, tik tālu ir pareizi. Bet viss pārējais ir meli, varbūt pat neapzināti, varbūt pat tāpēc Jēzus sāk šo līdzības fragmentu ar vārdiem: "Esiet modrīgi!" Jo tiem meliem tu notīci nemanot, pakāpeniski. Un tas, ko šis cilvēks ir izdarījis, pārceļot līdzību no saimnieciskas uz mūsu attiecībām ar Dievu, – viņš ir izveidojis pat nepareizu teoloģiju savam nepareizajam dzīvesveidam.

"Un kungs atbildēja un sacīja: "Tu, blēdīgais un kūtrais kalps," – ne tikai tu esi slinks, bet tu pat esi blēdīgs, tu izveido nepareizu teoloģiju, lai attaisnotu vienu neauglīgu dzīvesveidu. Tu izveido veselu teoloģiju, lai tikai attaisnotu nekā nedarīšanu. Esmu dzirdējis dažādas versijas šai teoloģijai. Esmu dzirdējis, ka cilvēki saka – nē, nu ko tad var darīt, Bībele jau saka, ka pēdējos laikos mīlestība izzudīs. Un tas attaisno mazāk evaņģelizēt un samierināties ar to, ka baznīca ir pustukša, jo galu galā pats Dievs paredzējis, ka *pēdējos laikos būs grūti laiki un mīlestība daudz izdzīs*.

Kungs saka: "Ja tu tā domāji, tad tev vajadzēja dot manu mantu naudas mainītājiem, tad pārnācis, es būtu saņēmis savu naudu ar augļiem. Tāpēc ņemiet viņa *talentu* un dodiet tam, kam ir desmit. Jo ikvienam, kam ir, tiks dots un tam būs pārpilnība, bet no tā, kam nav, atņems to, kas tam ir."

Turpinājums BV maija numurā

LBDS Kongress 2016

“IR DAŽĀDAS KALPOŠANAS, BET VIENS PATS KUNGS”

1. KORINTIEŠIEM 12:5

Norises vieta: Rīgas Mateja baptistu draudze, Matīsa iela 50B

SESTDIEN, 21. maijā reģistrēšanās no 9:00, sākums 10:00

PIETEIKŠANĀS

Lūdzam Kongresa delegātu un viesu sarakstu (VĀRDS, UZVĀRDS, DZIMŠANAS GADS, TĀLRUNIS, E-PASTS, DRAUDZE, STATUSS) ar draudzes vadītāju parakstiem sūtīt uz LBDS, Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011, vai uz e-pastu: kanceleja@lbds.lv .

Termiņš: līdz 18. aprīlim

DALĪBAS MAKSA

Dalības maksa draudzēm 50 km rādiusā no Rīgas ir **15 EUR**, virs 50 km **10 EUR**. Lūdzam iemaksāt LBDS bankas kontā līdz **1. maijam**.

Latvijas Baptistu draudžu savienība,
Reģ. nr. 90000085765
SEB banka, LV03UNLA0002000701314 vai
Swedbanka, LV11HABA0551025781934
Norāde: Kongresa dalībnieku iemaksas par (draudzes nosaukums), pārstāvju skaits.

IELŪGUMS

Kongresā īpaši aicināti piedalīties LBDS pensionētie garīdznieki un garīdznieku atraitnes, kam LBDS sedz dalības maksu.

LBDS aicina piedalīties Kongresā viesu statusā tos garīdzniekus, kuri dotajā brīdī nekalpo konkrētā draudzē, un jaundibināmo draudžu pārstāvjus.

DARBA KĀRTĪBA

9:00-10:00 Kongresa delegātu un viesu reģistrēšanās

10:00 Pirmā sēde. Vada LBDS bīskapa vietnieks, GB priekšsēdētājs, mācītājs Edgars Godiņš

Svētbrīdis
Kongresa atklāšana, konstruēšanās
Viesu sveiciens
Pateicības par mūža ieguldījumu
Mūžībā aizgājušo darbinieku pieminēšana
Mandātu komisijas ziņojums
Bīskapa Pētera Sproģa uzruna
Jāņa Rīsa sastādītās grāmatas “Latviešu baptistu draudžu izcelšanās un viņu tālākā attīstība” (1913) atjaunotā izdevuma atvēršana
Aizlūgums par LBDS jaunajiem garīdzniekiem
Pusdienas

13:35 Otrā sēde. Vada LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos, Misijas draudzes mācītājs Kaspars Šterns

Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS Padomes un Revīzijas komisijas kandidātiem
LBDS Padomes locekļu un Revīzijas komisijas vēlēšanas aizklātā balsošanā
Nominācijas komisijas ziņojums par nākamā Kongresa komisiju kandidātiem
Komisiju vēlēšanas
Revīzijas komisijas ziņojums, LBDS finanšu darbības pārskata un budžeta apstiprināšana

LBDS apvienību un nozaru aktualitātes
Padomes locekļu sveikšana
Kolekte
Oklahomas Baptistu savienības vadītāju uzruna

LBDS Kongresa noslēgums

Tematiskās prezentācijas

15:30-16:30 Tematiskās prezentācijas

Mūzikls

16:30-17:30 Mūzikls “Baptisti”. Muzicē Bērnu un jauniešu muzikālās kustības “Būsim kopā” orķestris, vokālā grupa, solisti un Mateja draudzes apvienotais koris

Pēc Kongresa visi dalībnieki tiek aicināti uz mūziklu, kas norisināsies turpat Rīgas Mateja dievnamā. Daži neaizmirstami fakti no mūsu draudžu vēstures, mūsu vērtības, visnotaļ veiksmīgi un ne tik slavējami notikumi muzikāli dramatiskajā vēstījumā “Baptisti”. Pirmo reizi mūzikls atskaņots pagājušajā gadā Cēsīs, Latvijas baptistu VIII Dziesmu svētku ieskaņā.

Dramatizējuma autore un režisore Kristīne Klētnece-Sika. Diriģenti Jānis Ansons un Māris Dravnieks.

Muzicē Bērnu un jauniešu muzikālās kustības “Būsim kopā” orķestris, vokālā grupa, solisti un Mateja draudzes apvienotais koris.

MĀRCIS ZĪVERTS
PRIEKULES DRAUDZES
MĀCĪTĀJS

Ar dāvanām čemodānā uz Jordāniju

Jau otro gadu es esmu aktīvi atbalstījis biedrības “Baltic Global Initiative” akciju “Zvaigzne austrumos”, kuras mērķis ir sarūpēt dāvaniņas karā cietušajiem bērniem. Aizvadītajā gadā līdz ar “Zvaigzne Austrumos” akcijas sākšanos aktīvi apmeklēju Priekules novada skolas un piedāvāju iesaistīties skolēniem, skolotājiem, arī savai draudzei un vecākiem. Kādā vadītāju konferencē satiku akcijas vadītāju māc. Pēteri Eisānu un saņēmu no viņa izaicinājumu - 2016. gada februārī doties misijas braucienā uz Ammānu, Jordānijā. Pēc neilga laika es piekritu. 2016. gada februārī akcijas brīvprātīgo grupa trīs cilvēku sastāvā devās uz Jordāniju.

Akcijas “Zvaigzne Austrumos” noteiktais periods bija jau noslēdzies, kad saņēmu ar nokavēšanos vēl divas kastītes no Kalētu pamatskolas ar lūgumu tās nosūtīt uz Jordāniju. Es ieliku kastītes mašīnas bagāžniekā, bet savā sirdī neticēju, ka varēšu kaut ko lietas labā izdarīt, lai nosūtītu tās 2 korpju kastītes uz Jordāniju. Šī gada janvārī es pēkšņi iedomājos, ka varētu paņemt tās divas korpju kastītes līdzī uz Jordāniju un pats personīgi piegādāt divām meitenītēm bēgļu ģimenē. Es nopirku papildus koferi lidojumam un aizvedu kastītes uz Jordāniju, Ammānu personīgi. Es jutos tik atbildīgs par šo piegādi, kā vēl nekad. Esmu strādājis rotaļlietu tirdzniecībā vairāk nekā desmit gadus. Esmu piegādājis

neskaitāmus rotaļlietu sūtījumus veikaliem, bērniem, bērnodarziem, nometnēm un bērnu namiem. Taču šī reize bija īpašāka par visām citām. Šis sūtījums bija no bērniem pie bērniem. No Latvijas bērniem pie karā cietušiem bērniem no Sīrijas un Irākas. Tas man nozīmēja ļoti daudz. Drīz pēc ierašanās Ammānā pienāca iespēja kastītes nodot adresātam. Viena kastīte, kuru es pārliku dāvanu maiņā, nonāca pie Sīrijas musulmaņu ģimenes meitenītes vārdā Gazel. Viņa bija pārsteigta un ļoti priecīga. Viņai bija vēl jaunākas divas māsiņas. Otru dāvanu maiņu man bija iespēja atdot Irākas kristiešu ģimenes jaunākai meitenītei vārdā Mirjama. Šī satikšanās atstāja uz mani lielu iespaidu.

Ar nepacietību es gaidu tikšanos ar tām Kalētu pamatskolas ģimenēm, kuras sagatavoja dāvanīņas, lai viņiem pastāstītu, kā man gāja, un padarītu šo stāstu dzīvu un personīgu arī viņiem. Es gribētu vēl atgriezties Jordānijā.



PIRMĀS DĀVANAS SĪRIEŠU BĒĢĻU BĒRNIEM

Otrajā dienā pēc ierašanās Ammānā kopā ar akcijas "Zvaigzne austrumos" projekta vadītāju BPI studentu Lūkas Balodi un enerģisko, dzīvespriecīgo, drosmīgo skolotāju Lieni Svoku un vietējiem palīgiem, devāmies izkrāmēt konteineru. Jau nākamajā dienā mūsu sadarbības partneri organizēja dāvanu kastīšu dalīšanu tieši Sīrijas bēgļu bērniem. Jordāniešu draudzei bija pieredze no iepriekšējā gada. Arī skolotāja Liene Svoka palīdzēja ar organizatoriskiem padomiem pie dāvanu dalīšanas. Bērni uz pasākumu ieradās sapucējušies. Pasākumu vadīja bēgļu bērnu skoliņas direktore ar saviem palīgiem un svētdienskolotājiem. Noslēgumā katrs bērns saņēma akcijas "Zvaigzne austrumos" dalībnieku sagatavotu dāvanu kastīti. Bija ļoti patīkami redzēt un dzirdēt pateicīgās bērnu sirdis un priecīgās musulmaņu sievietes, kuras pauda savu pateicību par tām rūpēm, ko viņas piedzīvoja caur akcijas dāvanām un sistemātisko atbalstu, ko saņem no mūsu kristīgajiem jordāniešu partneriem.

JORDĀNIEŠI

Jordānieši atstāja uz mani paliekošu iespaidu. Viņu viesmīlība ir īpaša. Pat aizejot uz veikalu iepirkties, pārdevējs piedāvā savas līdzīgas pusdienas uzēst kopā turpat veikalā, bija citi gadījumi, kur kādi bija gatavi uzaicināt uz savām mājām, lai dalītos viesmīlībā. Tas īpaši paliks man atmiņā, un noteikti pozitīvi ir ietekmējis manu sirdi. Pie viesmīlības jāpiemin viņu ēdienu gatavošanas māksla. Man ļoti garšoja. Baudīju arī kādu vietējo delikatesi: jēlu maltu jēra gaļu ar olīveļļu, ciedru riekstiem un sīpoliem. Tas bija kaut kas dīvains, bet ar savu noslēpumu. Neaizmirstama ir kafijas garša ar koriandru. Tagad īpašos brīžos tādu iedzeru un atceros Jordānijas cilvēkus, pilsētas un kultūru.

Īpaša ir arī viņu kalpošana bēgļiem. Man kā mācītājam bija interesanti to vērot. Zīmīgi, ka

arī Jordānijā nevalstiskās organizācijas vadītājs ir mācītājs, kuram ļoti sāp sirds par karā cietušo bērnu likteņiem, tāpēc man bija daudzas tikšanās ar Jordānijas kristiešiem, kuri dažādos veidos kalpo bēgļiem. Pirms brauciena uz Jordāniju šāda veida



no Rietumu valstīm. Es ticu, ka mūsu bērniem ir jāmāca dot un ieguldīt citos. Mūsu sabiedrībai ir jāmāca dot un neaizmirst par vājākiem un ievainotiem cilvēkiem. Mēs varam sūdzēties un gausties par to, kā mums trūkst un ko mēs vēlētu savādāk,



Desmit gadi rotaļlietu biznesā nav salīdzināmi ar to gandarījumu, ko guvu no divām rotaļlietu kastītēm, tās personīgi nogādājot divām karā cietušajām ģimenēm Jordānijā.

kalpošana man vēl nebija saprotama. Es piedzīvoju, kā kristieši Jordānijā izpilda Jēzus pavēli: darīt par mācekļiem citus. Man bija iespēja būt kādā musulmaņu ģimenē, kur ģimenes mamma pieredzējušu Bībeles pazinēju vadībā sāka pirmo nodarbību, lai saprastu vairāk par Dievu no Bībeles.

Ģimeņu apmeklējums piedzīvoju, kā darbojās klausīšanās noslēpums. Kristieši uzklaua un ieklausās visos stāstos, ko bēgļi ir piedzīvojuši. Protams, visvairāk ir musulmaņu bēgļu ģimenes no Sīrijas. Tad, kad cietušie ir pastāstījuši savu stāstu, viņi vēl pārrunā kādas lietas un noslēgumā vienkārši piedāvā kopā lūgt Dievu. Šī kalpošana ir vienkārša, bet tā tuvina cilvēkus Jēzum.

“ZVAIGZNE AUSTRUMOS” 2016

Es piedalīšos arī nākamajā akcijā, kuru organizēs biedrība "Baltic Global Initiative". Mēs esam ļoti daudz labu lietu saņēmuši

bet mēs jau vairāk nekā 20 gadus dzīvojam mierā un labklājībā. Mums nevajag aizmirst savus bērnus, bet pilnīgi noteikti kaut ko varam darīt arī citu bērnu labā. Mūsu kā baltiešu iespēja ir nestāvēt malā un iepriecināt bērnus, kuri cietuši no kara.

Latvijā mēs varam arvien vairāk dot misijas darbam. Bērni Jordānijā joprojām gaida uz cerību, brīnumu un iepriecinājumu. Mēs varam piedzīvot Dievu, kad izpildām Viņa pavēles. Jēzus teica, ka mēs būsime liecinieki ar spēku visā pasaulē.

Raidiet lūgšanas Dievam par Jordāniju un vietējām kristiešu draudzēm, kuras kalpo karā cietušajiem cilvēkiem.

Aizlūdziet par Jelgavas baptistu draudzes māsu Lieni Svoku, kura paliek vēl 3 mēnešus Jordānijā mācīt angļu valodu musulmaņu bērniem bēgļu bērnu skolā.

Aizlūdziet par biedrības "Baltic Global Initiative" misiju un vadītāju Pēteri Eisānu. Atbalstīsim ar finansēm, ziedojot un ieguldot Dieva valstības celšanā caur šo misiju.

Pasniegsim roku!

pieteikšanās
sanitaanspaka@inbox.lv
līdz 29. aprīlim
info: +371 28 37 50 14

14. MAIJĀ 9:30

Rīgas ev. draudzes "Cerība" telpās
Rīgā, Nometņu ielā 31 & vides pieejamība sakārtota

SEMINĀRS
Personu, cilvēku ar
invaliditāti dvēseles un
miesas rehabilitācija

*wings
for wheels*
Kalpošana cilvēkiem ar kustību traucējumiem

Pēteris Tempļa Draudze **Cerība**

ARBIJS LAUVA

(28.07.1953 – 02.03.2016)

2. martā Dievs saucis Mājās Āgenskalna draudzes locekli, vēsturnieku Arbiju Lauvu. Arbijs bija erudīta personība, kas par spīti fiziskajiem ierobežojumiem (no 25 gadu vecuma ratiņkrēslā) ne tikai apmeklēja baptistu draudzes, bet arī rakstīja rakstus par draudžu dzīvi mūsu Savienības izdevumos un arī žurnālam “Kristīgā Balss” Amerikā un Kanādā. Matemātiķis, fiziķis, turklāt Arbiju interesēja sports – gan volejbols, gan galda teniss, gan šahs.

Pēdējais gads viņa dzīvē bija smags – ilgstoši atrodoties slimnīcā, bet arī tur Arbijs un visas sirds sekoja līdz tam, kas notiek Latvijā un pasaulē, mūsu draudzēs un arī citur. Arbijs bija mīlēts un cienīts, par ko liecina daudzie cilvēki, kas viņu apmeklēja slimnīcas laikā.

Arbija Lauvas izvadīšana notika sestdien, 5. martā no Rīgas Āgenskalna baptistu baznīcas uz Il Meža kapiem, piedaloties lielam skaitam pavadītāju.

Patiesa līdzjūtība Arbija ģimenei, bērniem, tuviniekiem un visiem, kas skumst pēc viņa!

„Krietno cīņu es esmu izcīnījis, skrējieni esmu pabeidzis un ticību saglabājis. Vēl tik man atlicis taisnības vainags, ko tajā dienā man piešķirs Kungs, taisnais Tiesnesis, un ne tikai man, arī visiem citiem, kam viņa atnākšana ir mīļa.”
(2. Timotejam 4, 7-8)

Mācītājs

ARNOLDS ŠTERNS

(11.08.1930 – 07.03.2016)

„Kad es uzticīgs būšu līdz galam...”

Mūžībā aizgājis stiprs vīrs, cienijams cilvēks ar labu stāju, pensionēts mācītājs Arnolds Šterns. Aiz muguras 85 dzīves gadi, saturīga dzīve, īstena mācītāja mūžs. Mierīgs, nosvērts, ļoti kārtīgs, vienmēr labi sagatavojies kalpošanai, pārliecināts par to, ko sludina, pieejams sarunai. Tāds, kuru mīl un ciena, meklē un labprāt uzklausa arī jauni ļaudis. Pēckara gados, būdams Liepājas tehnikuma audzēknis, jaunības maksimālmā iesaistījies pretošanās kustībā „Kursa”, lai cīnītos pret iespējamo atkārtotu latviešu tautas izvešanu uz Krievijas austrumiem. Ticis apcietināts un jaunības labākos septiņus gadus pavadījis ļoti smagos apstākļos Vorkutas ogļu raktuvēs, Sibīrijā. 1956. gadā, pēc atgriešanās Latvijā, sācis apmeklēt baptistu Ciānas draudzi, kur mācītājs Pēteris Egle Arnoldu kristījis. Draudzē Dievs Arnoldam dāvājis brīnišķīgu dzīvesbiedri, lielu palīgu un atbalstu turpmākajā dzīvē, farmaceiti Birutu Ģibieti, un pēc laika arī bērnus, Modri un Intu. Turpinājās iesāktās mācības Liepājas vakara tehnikumā, kuru nobeidzot, par sekmēm saņēmis sarkano diplomu un kvalifikāciju – mehāniķis. Vēlāk sekojis darbs rūpnīcā „Sarkanais Metalurģis”.

1978. gada novembrī, turpinot strādāt laicīgo darbu, Arnolds atsaucies aicinājumam un uzsācis kalpot par sludinātāju Skatres draudzē, no 1982. gada arī Rucavā, pēc tam, no 1984. līdz 1988. gadam, jaunā dievnama celšanas laikā, kalpojot Jelgavas draudzē; no 1988. līdz 1995. gadam Priekulē un Paplakā, no 1995. gada līdz 1999. gadam Liepājas baptistu Ciānas draudzē.

Novērtējot mācītāja nozīmīgo devumu, 2011. gada decembrī mācītājs Arnolds Šterns saņēmis LBDS un Baltijas Pastorālā institūta Pateicību par mūža ieguldījumu. Mūžībā aizgājis liels Latvijas patriots. Arnolda Šterna vārds lasāms *kursiešu* piemiņas plāksnē pie Liepājas Tehnikuma ēkas sienas Kr.Valdemāra ielā 4, kā arī iegravēts *kursiešu* piemiņas akmeņi pie ieejas Centrālkapos un palīks ierakstīts visu mūsu, kam bija tā laime ar Arnoldu satikties, sirdīs.

Kupls pavadītāju pulks piepildīja Ciānas baznīcu Liepājā sestdien, 12.martā, kur atvadu vārdus teica LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, dziedāja apvienots draudžu koris. Tad brauciens cauri pilsētai, pēdējie ziedi uz kapu kopiņas Centrālkapos, sadraudzības brīdis ar atmiņu stāstiem Arnolda pirmajā un pēdējā draudzē Ciānā.

Izsakām līdzjūtību dzīvesbiedrei un tuviniekiem, visiem, kam Arnolds Šterns bijis dārgs un viņa padoms noderīgs!

Jānis Čirkšis

Nekrologa pilns teksts publicēts LBDS mājas lapā www.lbds.lv.

Apsveicam!

Ērika Ešenvalda multimediālā simfonija „**Ziemeļu gaisma**” (VAK Latvija, Liepājas simfoniskais orķestris, diriģents Māris Sirmāis, režisore Margo Zālīte) ir atzīta par labāko muzikālo notikumu 2015. gadā. Komponists saņēma LTV un LR Gada balvu „**Kilograms kultūras 2015**” kategorijā „Mūzika”, kas tika pasniegta 25. februārī svinīgā ceremonijā LTV koncertstudijā.

1. martā Latvijas Nacionālajā operā Ēriks Ešenvalds par multimediālo simfoniju „**Ziemeļu gaisma**” nominācijā „Gada uzvedums” saņēma „**Lielo mūzikas balvu 2015**”, kas ir augstākais Latvijas Valsts apbalvojums mūzikā.

aprīlim

1

Esteres 4; Lūkas 8:40-53 & 9:1-9
Pateiksimies un lūgsim par **Jaunjelgavas draudzi** un sludinātāju **Māri Vītolu**.

2

Esteres 5; Lūkas 9:10-27
Lūgsim par jauniem kalpotājiem, garīdzniekiem, lūgsim par BPI atvērto durvju dalībniekiem.
BPI atvērto durvju diena.

3

Esteres 6; Lūkas 9:28-56
Lūgsim, lai Dievs atspirdzina mūsu dvēseles.

4

Esteres 7; Lūkas 9:57-62 & 10:1-24
Pateiksimies un lūgsim par **Jaunpils draudzi** un sludinātāju **Oskaru Jēgermani**.

5

Esteres 8; Lūkas 10:25-42 & 11:1-4
Lūgsim par Horvātijas Baptistu savienību ar 48 draudzēm un 2000 locekļiem.

6

Esteres 9-10; Lūkas 11:5-32
Lūgsim par Latvijas valsti.

7

Jesajas 1; Lūkas 11:33-54
Pateiksimies un lūgsim par **Jēkabpils draudzi** un mācītāju **Jāni Lūsi**.

8

Jesajas 2; Lūkas 12:1-34
Lūgsim par Jordānijas Baptistu savienību ar 21 draudzēm un 1200 locekļiem.

9

Jesajas 3-4; Lūkas 12:35-59
Lūgsim par savu tuvāko.
Konference “Kas ir mans tuvākais?”.

10

Jesajas 5; Lūkas 13:1-30
Lūgsim par mazajām draudzēm, par cerības stiprināšanu un atjaunošni.

11

Jesajas 6; Lūkas 13:31-35 & 14:1-14
Pateiksimies un lūgsim par **Jelgavas draudzi** un sludinātāju **Aināru Ginteru**.

12

Jesajas 7-8; Lūkas 14:15-35
Lūgsim par Sīrijas Baptistu savienību ar 13 draudzēm, un 600 locekļiem.

13

Jesajas 9:1-7; Lūkas 15:1-32
Lūgsim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Nicā.

14

Jesajas 9:8-10:34; Lūkas 16:1-18
Lūgsim par Garīdznieku brālību un priekšsēdētāju **Edgaru Godiņu**.

15

Jesajas 11-12; Lūkas 16:19-31 & 17:1-10
Lūgsim par Zviedrijas Baptistu savienību ar 758 draudzēm un 67500 locekļiem

16

Jesajas 13-14; Lūkas 17:11-37
Lūgsim par garīdzniekiem un draudžu vadības komandām.
**Garīdznieku brālības konference
Draudzes vadīšanas seminārs**

17

Jesajas 15-16; Lūkas 18:1-30
Lūgsim par žurnāla “Marija un Marta” komandu.
Ogres Trīsvienības draudzes 50. gada svētki.

18

Jesajas 17-18; Lūkas 18:31-42 & 19:1-10
Pateiksimies un lūgsim par **Jelgavas krievu draudzi** un mācītāju **Viktoru Abramovu** un sludinātāju **Stefanu Rošioru**.

19

Jesajas 19-20; Lūkas 19:11-44
Lūgsim par Serbijas Baptistu savienību (Ziemeļu) ar 69 draudzēm un 1983 locekļiem.

20

Jesajas 21; Lūkas 19:45-48 & 20:1-26
Piedosim tiem, kurus turam savas nepiedošanas “gūstā”.

21

Jesajas 22; Lūkas 20:27-47 & 21:1-4
Pateiksimies un lūgsim par **Jūrmalciena draudzi** un sludinātāju **Kārlī Baštiku**.

22

Jesajas 23; Lūkas 21:5-38
Lūgsim par tiem, kas trūkumā.

23

Jesajas 24; Lūkas 22:1-38
Lūgsim par atbildīgu rīcību attiecībā pret zemi, ko Dievs mums uzticējis.
Lielā talka “Latvijai BŪT zaļai!”

24

Jesajas 25; Lūkas 22:39-62
Pateiksimies par Dieva dāvāto piedošanu mums, ko Viņš dāvā atkal un atkal no jauna.

25

Jesajas 26-27; Lūkas 22:63-71 & 23:1-25
Pateiksimies un lūgsim par **Kandavas draudzi** un sludinātāju **Oskaru Jēgermani**.

26

Jesajas 28; Lūkas 23:26-56
Lūgsim par Serbijas Evaņģēlisko kristiešu savienību (Dienvidu) ar 14 draudzēm un 700 locekļiem.

27

Jesajas 29:1-30:17; Lūkas 24:1-35
Lūgsim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Ogrē.

28

Jesajas 30:18-32:20; Lūkas 24:36-53
Pateiksimies un lūgsim par **Ķemeru draudzi** un mācītāju **Ivanu Rošioru**.

29

Jesajas 33-34; Jāņa 1:1-28
Lūgsim par tiem, kas neveseli.

30

Jesajas 35; Jāņa 1:29-51
Lūgsim par bērniem. Lai priecīgi, skanīgi un iedrošinoši svētki – Dziesmu diena.
Svētdienskolu apvienības rīkotā Dziesmu diena.

**TURI BURU
LIELIE JĀNI 2016**

23. - 25. jūnijs
Nometņu vietā "Ganības", Užavā

Dalības maksa 10Eur*
*ģimenēm pieejamas atlaides

Info un pieteikšanās:
www.lieliejani.lv
jaunatnes.apvieniba@lbds.lv
27582406, 29384007

f /LielieJani
t @liellejani

FESTIVĀLS JAUNIEŠIEM

**MĪLESTĪBA
NAV MIRUSI**

ES GAIDU ⌚

Talsi
29.aprīlis - 1.maijs
www.istamilestibagaida.lv

Īsta
Mīlestība
Gaīda

**SEMINĀRS
SIEVIETĒM,
KURAS ŠOBRĪD DZĪVO VIENAS**

**CHRISTINE STROHMEIER (Northumbrijas
kopienas pārstāve, Anglija)
LOTTI SCHUM (atraitne, Šveice)
JANE HOWITT (mācītāja, Skotija)**

RĪGĀ, Mārupes ielā 16,
3.stāvā
Piekdien, 8.aprīlī pl.18.00
- 21.00 (ierašanās no
pl.17.30)
Sestdien, 9.aprīlī pl.10.00 -
17.00 (ierašanās no
pl.09.30)
Pieteikšanās: līdz 6.aprīlim
pa tel.26295764 (Christina)
vai e-pastu
bardill2013@gmail.com

LIEPĀJĀ, Pāvila draudzē,
Kuršu ielā 19
Pirmdien un otrdien,
11. un 12.aprīlī
pl.18.00 - 21.00 (ierašanās
no pl.17.30)
Pieteikšanās: līdz
8.aprīlim pa tel.29241517
(Irisa) vai
e-pastu irisast@inbox.lv

Semināru koordinē Christina Bardill (psiholoģe, Rīga)
Dalības maksa: 5 eiro (Rīgā), 2.50 eiro (Liepājā).
Informācija: www.kristigapadomdosana.lv

RĪGĀ, LĀČPLĒŠA IELĀ 117

30. APRĪLĪ 15:00

**DZIESMU
DIENAS
koncerts**

PIEDALĀS:
SVĒTDIENSKOLU BĒRNU KOPKORIS,
ORKESTRIS UN SOLISTI NO
KRISTĪGĀS BĒRNU UN JAUNIEŠU MUZIKĀLĀS KUSTĪBAS „BŪSIM KOPĀ”

ORGANIZĒ – LBDS SVĒTDIENSKOLU APVIENĪBA | ATBALSTA – LBDS MUZIKĀLĀS KALPOŠANAS APVIENĪBA

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Sigita Āboltiņa, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv